

چه کسی در کربلا و روز عاشورا اذان گفت؟

۲ آبان ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۵۲

آنچه از منابع تاریخی استفاده می‌شود این است که مؤذن رسمی امام حسین(ع) در کربلا حجاج بن مسروق جعفی بود که پس از رسیدن به کربلا هنگام نماز ظهر اذان گفت. همچنین نام حجاج بن مسروق در زیارت نامه امام حسین(ع) در نیمه شعبان نیز ذکر شده است.

آنچه از منابع تاریخی استفاده می‌شود این است که مؤذن رسمی امام حسین(ع) در کربلا حجاج بن مسروق جعفی بود که پس از رسیدن به کربلا هنگام نماز ظهر اذان گفت. [۱] همچنین نام حجاج بن مسروق در زیارت نامه امام حسین(ع) در نیمه شعبان نیز ذکر شده است. [۲]

اما در روز عاشورا؛ هنگامی که وقت نماز ظهر رسید، ابو ثمامه صائدی به امام حسین(ع) عرض کرد: یا ابا عبد الله! جانم فدایت باد، می‌بینم که لشکر دشمن به تو نزدیک شده‌اند. به خدا سوگند تو کشته نشوی تا من به خواست خدا پیش از تو کشته شوم. دوست دارم پروردگار خود را در حالی دیدار کنم که این نمازی را که وقتش رسیده خوانده باشم. امام(ع) سر برداشت و فرمود: «نماز را یاد آوردی، خدا تو را از نمازگزارانی که در یاد اویند قرار دهد، آری! اینک اول وقت نماز است». سپس فرمود: «بخواید از ما دست بر دارند تا نماز گزاریم».

حصین بن تمیم گفت: نماز شما پذیرفته نیست!! حبیب بن مظاهر گفت: ای درازگوش! آیا پنداری که نماز آل رسول(ص) پذیرفته نیست و نماز تو پذیرفته است؟! [۳] پس از شهادت حبیب بن مظاهر، امام حسین(ع) و یارانش نماز خوف [۴] را به جماعت خواندند. [۵] همان گونه که می‌دانیم، نماز خوف اذان و اقامه ندارد و در منابع معتبر تاریخی نیز مطلبی وجود ندارد که بتوان از آن برداشت کرد که در نماز ظهر روز عاشورا اذانی گفته شده باشد.

[۱] شیخ مفید، الارشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، ج ۲، ص ۷۸، کنگره شیخ مفید، قم، چاپ اول، ۱۴۱۳ق؛ ابن کثیر دمشقی، البدایة و النهایة، ج ۸، ص ۱۷۲، دار الفکر، بیروت، بی‌تا؛ کاشفی سبزواری، ملا حسین، روضه الشهداء، ص ۳۸۳، نوید اسلام، قم، چاپ سوم، ۱۳۸۲ش.

[۲]. «... السَّلَامُ عَلَى حَجَّاجِ بْنِ مَسْرُوقٍ الْجُعْفِيِّ»؛ سید ابن طاووس، رضی الدین علی، الاقبال بالاعمال الحسنه، ج ۲، ص ۷۱۴، دار الکتب الإسلامیة، تهران، چاپ دوم، ۱۴۰۹ق. ا

[۳]. ابو مخنف کوفی، لوط بن یحیی، وقعة الطف، محقق و مصحح: یوسفی غروی، محمد هادی، ص ۲۲۹ - ۲۳۰، دفتر انتشارات اسلامی، قم، چاپ سوم، ۱۴۱۷ق.

[۴]. نماز خوف در حال جنگ، در نماز دو رکعتی (صبح) و نمازهای چهار رکعتی (ظهر، عصر، عشاء) به صورت شکسته و دو رکعتی - به این صورت خوانده می شود: لشکر اسلام دو دسته شوند و امام جماعت با یک دسته از آنها نماز را شروع کند و یک رکعت را با آنها بخواند آنگاه این دسته خود فوراً رکعت دیگر را بجا آورده و سلام دهند و به جنگ روند تا دسته بعدی بیایند و امام جماعت همچنان نشسته باشد تا آنها بیایند و رکعت دوم را با این دسته دوم شروع کند و پس از بجا آوردن دو سجده، در حال تشهد بنشیند تا آنها رکعت بعدی را بجای آورند و تشهد و سلام را با یکدیگر بدهند. در نماز مغرب؛ امام جماعت دو رکعت را با یک دسته و رکعت دیگر را با دسته دیگر بخواند و در تقدیم و تأخیر مختار است. علامه حلی، حسن بن یوسف، تبصرة المتعلمین فی احکام الدین، محقق و مصحح: یوسفی غروی، محمد هادی، ص ۵۴، مؤسسه چاپ و نشر وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران، چاپ اول، ۱۴۱۱ق.

[۵]. وقعة الطف، ص ۲۳۲؛ و ر.ک: طبری، أبو جعفر محمد بن جریر، تاریخ الامم و الملوک (تاریخ طبری)، تحقیق: ابراهیم، محمد أبو الفضل، ج ۵، ص ۴۳۹ - ۴۴۱، دار التراث، بیروت، چاپ دوم، ۱۳۸۷ق.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۱۹۵۶۵/کسیلا-کریلا-کسیلا>